

Drdloviňy 9

aneb roviňy Drdlovic rodiňy duben-září 2007, číslo 9

OHLÉDNUTÍ ZA LETOŠNÍ DOVOLENOU ANEB VELMI PESTRÉ LÉTO

Stručně z domova a okolí

- Lukášek se zúčastnil „atletických“ závodů v Sokolu. Všechny udivil svým výkonem v hodu (jakože hodil fakt hodně) a rozesmál svým skokem do dálky z místa. Po slibném a mohutném rozhoupání dodusl s mohutným rachotem 39 cm od startovací čáry ☺. Ostatní skákali tak okolo metru. Bylo to fakt srandovní ☺.
- V Janině zorném poli zazářila šermířská hvězda. Jmenuje se Radek a poté co ji nenechal na holičkách ani v solidním alkoholovém opojení kdesi na Ukrajině, je už prostě ruka v rukáve! ☺
- Vojta nastoupil do školy. Zatím to vypadá, že jako může být. V souvislosti s touto událostí začala Katka chodit do nové školky.
- S Heršálkovými jsme byli na dětském potlášku. V lese za Deblínem bylo opravdu pěkně, opékalo se a děti měli možnost se zabavit při různých soutěžích. Příjemná akce.
- Slavili jsme se Standou pětileté výročí svatby. Byli jsme na večeři a posléze na koncertě Spirituál kvintetu v kostele u Minoritů. Byl to mimořádný kulturní zážitek. Za hlídání děkujeme Myši.
- S dětmi jsme v září byli na Šikuládě. Byla to pěkná akce plná úkolů a zábavy pro děti.
- Vzdělávám se v kurzech IT, jakož i podnikání, získávání dotací a grantů a podobně. Je to super, spousta info a sociálních kontaktů.
- Standovi začala škola. Je to už mazák páťák, budeme držet palce v příštím roce v boji o inženýrský titul.

Letošní léto bylo ve znamení spousty cestování, nových zkušeností a zábavy. Vše začalo dvěma týdny na Suchém, kde nám oproti loňskému roku i přálo počasí, moc se nám tam líbilo. V první polovině července proběhl pobyt pro rodiče s dětmi v Jeseníkách, kde jsme spolu s Martou Bačovskou dělaly instruktorky. Vzhledem k totální specifičnosti tohoto podniku si mu dovoluji vyhradit vlastní článek uvnitř novin.

Následovala rodinná dovolená na chatě Výzkumáku v Karlově v Jeseníkách. Chata už sice má evidentně svá nejlepší léta za sebou, ale díky nádhernému počasí se nám v Jeseníkách moc líbilo, viděli jsme spoustu krásných míst, vodopády, moc pěkný byl i výlet z Ovčárny do Velkého kotle. Kluci ocenili vodopády v Karlově Studánce jakož i zvýšený přísun lázeňských oplatků ☺. Domů jsme dorazili psychicky velmi odpočatí.

V Bílovicích jsme se ani moc neohřáli a



Mumlavský vodopád v Krkonoších

vyrazili jsme s rodinou Heršálkových na týden na chatu do Skryjí. O víkendu s námi byli i Standa s Jirkou, ale jinak jsme tam s Janou a dětmi válčili sami. I tento pobyt se mi moc líbil, kluci si vyhráli, koupali se, stavěli přehrady a další stavby, výletovali jsme a po večerech při petrolejce malovali mandaly...

Lukášovo okénko a šplachty

Lukin už má téměř 4 roky

- Lukášek začal chodit do školky. Nezáří sice, když tam jde, ale tak nějak to bere, jak to je. Domů chodí „poo“.
- Chodíme na keramiku pro rodiče s dětmi. Lukáše to strašně baví, tvoří i doma, je to v současnosti asi jeho nejoblíbenější činnost.
- Začínáme s flétničkou v Yamaze.
- Lukášek se moc zlepšil s nočním počuráváním. Nepočurané dny převyšují ty počurané.
- Hodně se zlepšil v malování. Některé věci už dokonce poznáme. ☺
- Zkoušíme to i s angličtinou, hrajeme si anglicky.
- Jednou si Lukin sedl na pohovku, protáhl se a prohlásil: tak a teď si rozsvítíme solnou lampu, pustíme si hudbu a uděláme si AROMATICKÝ večer ☺. (měl to být romantický)

strávili tyto dny? Takový relax jsme teda nezažili 4 roky. ☺ Vzhledem k počasí a stavu peněženky jsme prožili tyto dny v Bílovicích a okolí, najezdili na kole spoustu kilometrů, hráli, malovali, spali dosytosti – velmi nezvyklý stav ☺. Bylo to SUPER, ale ke konci už nám děti moc chyběly. Léto se vydařilo a do podzimních plískanic přicházíme osvěženi a zoceleni na těle i duchu☺.

PREZENTAČNÍ VÝLET

Tuhle kulturu jsme si mohli dopřát díky slatinské babičce, která nám hlídala. Jednalo se o fenomén prezentačních zájezdů, který mě už dlouho zajímá. Četla jsem o něm několik článků, kde byly popisovány šílené prodejní strategie, a poté, co si teta přivezla z podobného zájezdu masážní křeslo, několik dek a indukční plotýnku, jsem zatoužila okusit reklamní show na vlastní kůži. Vybrali jsme si zájezd do Velehradu a archeoskanzenu Modrá, domluvili si hlídání a vyrazili. Musím říct, že to byl pro mě zážitek od začátku do konce. Začalo to už nastupováním do aurtobusu. Lidí totiž bylo o dva víc, než autobus mohl pojmout a myslím celkem oprávněně reptání těch, na které se nedostlo, vyvolalo u poněkud cholerického řidiče bouřlivou reakci. Poté, co několikrát změnil barvu, provedl

Následoval týden v Krkonoších, opět rodinný. Last minute zájezd do penzionu Lovochemie ve Špindlerově mlýně se ukázal jako výhra. Penzion byl pěkně umístěn, pokoj byl sice docela malý, ale jídlo chutné a atmosféra přátelská. A hory naprosto super. Jezdili jsme lanovkou, na bobové dráze, já se nabažila vodopádů, ty krkonošské drží několik českých primátů, odpochovali několik túr, zvláště krásné bylo černoohorské rašeliniště, navštívili i sklárnu...Moc se nám tam líbilo. V srpnu taky kluci vyzkoušeli letní školku u Myši, kde pobýli dvě noci a moc tam byli spokojení. Lukáš mi pak týden říkal babičko☺. Sadu dovolených jsme velmi oddechově završili díky Sušským, kteří si vzali na 6 dní oba kluky k sobě, za což jsme jim neskonale vděční. A jak jsme

Adamovo okénko

- Adýšek už má 2 roky
- Výborně mluví, jen skloňování občas hapruje (takový babička, pěkná balonek)
- Ve dvou letech a měsíci jsem ho odstavila, proběhlo to kupodivu bez větších potíží.
- Má 16 zoubků, už byl poprvé u zubaře.
- Taky chodí na keramiku, kde vždy vyrábí jen ježky ☺
- Hodně ho baví dětské cvičení, chodíme do Orlíčka a Sokola.
- Rád si „čte“ – prohlíží knížky z řady „Kdo se schovává“. Nejoblíbenější knihou je však 100% Mašinka Tomáš

sérii dramatických rozhozů rukama a dost nevybíravě vyhodil přebývající potenciální účastníky zájezdu, vyrazili jsme konečně na cestu.

Připadali jsme si trochu jak exoti.

Neboť kromě nás tvořilo osazenstvo zájezdu 43 důchodců. Po hodince jízdy jsme byli vyloženi ve vesničce Boršice v nepříliš vábně vyhlížející vinárně Sovín. Přivítali nás tam dva muži ve věku okolo 35 let. Poté, co jsme se usadili, nás pěkně přivítali, představili se, přičemž jeden si titul Mgr. jednoznačně pouze přimašlil, protože na svých tištěných materiálech ho už pak nikde uvedený neměl. Začala prezentace. Bylo to nesmírné, z prodejního hlediska ovšem fantasticky propracované, divadlo. Prezentovány byly jakési bylinné výtažky posilující imunitu. Hlavní prodejce se tvářil jako lidumil největšího kalibru, on vlastně nechce jako prodat a vydělat, on nám všem chce pomoci...on je vlastně léčitel, který takové akce vůbec nedělá, jen výjimečně (škoda, že o půl hodiny později z něj – asi omylem – vypadlo, že už tam prezentují 14 dní v kuse) . Na důkaz svého tvrzení, že on je ten léčitel, si vyvolal z davu někoho, kdo má problémy s koleny, zmáčkl akupresurní bod a pak z paní páčil, že ji to už nebolí. Jelikož z paní nakonec vydoloval, že to je lepší, sál zašuměl a „léčitel“ byl jejich. Náš „léčitel“ začal nejprve pomlouvat doktory. Samozřejmě až poté, co nenápadně zjistil, zda nějaký MUDr. nesedí v sále. Jak na nás chtějí jen vydělat, jak ani neprohlédnou a už předepisují, mají na nás 1 minutu, kouknou od dveří a už píšou recept ...no docela nefér řeči. Ovšem většina v sále ho baštila, kývali hlavami a přidávali své otřesné zkušenosti s lékaři. Když je měl evidentně na své straně, začal „prodávat“. Nejprve jen vychvalovat produkt, ale posléze začal nabírat na intenzitě, vyhrožovat cukrovkou a rakovinou, amputacemi končetin a nazalekl se ani smrti. Bylo to drsné, dost za hranicí etiky, takže jsem pak o přestávce dělala ve frontě na záchod „záchodovou antinákupní lobby“ ☺. Možná i proto se onoho výrobku, čistě přírodního (ovšem konzervovaného to nejhorší chemií), se vstřebatelností 90% („léčitel“: pozor, ostat-

JAK JSEM DĚLALA INSTRUKTORU

Letošní léto jsme z programového hlediska organizovaly s Martou Bačovskou pobyt pro rodiče s dětmi v Jeseníkách. Jevilo se to jako zajímavý a vcelku pohodový projekt, ovšem vyvrbilo se to nakonec víc jak akčně. V Jeseníkách měly proběhnout dva turnusy, na vše jsme se chystaly dlouho dopředu. Celá událost se měla uskutečnit v hotelu Stará pošta ve Filipovicích. První šok nastal už když jsme dorazili na místo. Hotel trůnil přímo uprostřed staveniště, obkroužen ze tří stran právě se opravující cestou. S každým projedším autem se zvedla vlna prachu. Vypadalo to skutečně nevábně. Při dalším ohledání objektu se nám nějak nezdál bazén. Ale začali jsme normálně s programem. Druhý den bylo ráno naplánováno plavání. Po půlhodině měli všichni dost, červené oči, podrážděné sliznice...ukázalo se, že je v nepořádku bazénová chemie, prostě nás tam přiotrávili chlorem. No všeobecnou nespokojenost jsme rozptýlili bohatým odpoledním programem. Večer vše vypadalo vcelku idylicky. Ve dvě v noci mě ale probudil šílený rachot. Kouknu z okna a ejhle! Na cestě v úrovni oken v plném provozu rachotí bagr, hned vedle chroupá za ohlušujícího řevu drtička kameny. Myslela jsem, že se mi to zdá, ale mohutné bušení na dveře mě vyvedlo z omylu. Za dveřmi stál jeden z klientů na pokraji infarktu a nutil mě vyvinout nějakou aktivitu. Volala jsem na policii, odkázali mě však jen na místní obecní úřad. Mezitím se probudil Adam, tak jsme spolu ním, Martou a Martinem vyšli ven vyptat se dělníků, co bude dál. Ubezpečili nás, že tu mají do rána práci, a že můžem být rádi, že jsme se vyspali alespoň do těch dvou, protože měli v plánu tu začít už večer, jenže drtička byla mimo provoz a oni ji dali dopořádku až teď. Okolo čtvrté ráno chodili klienti si kamerovat, jak si odjeli za relaxovat za klidem a pohodou do přírody... Někdo poznamenal, že bychom mohli změnit legendu – namísto našeho „co skrývá tajemná truhla“ bychom mohli legendu nazvat „Bořek stavitel“. ☺ No fakt vtipné. Nazítí ráno se na nás všichni sesypali, chtěli jet domů a šmytec. Nakonec se podařilo sehnat náhradní ubytování a kromě jedné rodiny jsme se stěhovali všichni do Karlova do hotelu Kamzík. Tam už vše probíhalo v pohodě a účastníci byli nakonec moc spokojeni. Vzhledem k tomu, že nový hotel byl dražší a tudíž by se majitelce agentury, pro kterou jsme pracovali, druhý turnus nevyplatil, tak ho jednoduše zrušila. Mno, byla to pro mě jednoznačně naprosto unikátní zkušenost. Práce s dětmi i dospělými se mi dost líbila ale teda celkově to byl pěkný nápor na nervy...

ní vitamíny pouhých 10-15%!!!) na dva měsíce za skvělou cenu 4900 Kč („léčitel“: to ta speciální technologie, to nejde udělat za stovku a podobný produkt Helvesana stojí až 17 tisíc!) prodalo pouhé 3 kusy. Po přestávce na nás vytáhli matrace a jakési sirupy, probiotika a gely. Vzhledem k předchozímu produktu byly tyto vyložená láce, prodávaly se po 280 Kč. V lékárně se sice dá jitrocelový sirup koupit za 46,50, ale na Sovíně šel velmi dobře na odbyt i za 280 Kč. Jak by ne, když za každý koupený výrobek kupující získal lísteček do toboly. Nakonec na mě jako na nejmladší v sále vyšlo vylosovat výherce, který si mohl vybrat nějaké ty pilule zdarma. Fraška byla zakončena docela chutným obědem. Poté jsme již byli propuštěni, v autobuse na nás čekal ještě dárek v podobě zoufalé minipetrolejky s neskutečně ořesným dílenským zpracováním. Všichni zajásali a jelo se na Velehrad. Odsud už to probíhalo jako standartní zájezd, jen pár důchodců se ošívalo, když měli zaplatit vstup do archeoskanzeny (celých 10 Kč). Zájezd měl dohru v podobě našeho hledání prezentovaného produktu na internetu, kdy jsme objevili, že se dá koupit za 1500 Kč. Slušná zlodějina...

TRAPASY A VESELOSTI – ZÁCHOD

Dnes je to takový slabší trapas, ale styděla jsem se jako dost... Tato záchodová story se mi přihodila jednou cestou na jógu. Vůbec to byl nějaký zahovněný den, dopoledne jsem se stala obětí přesného míření nějakého většího opeřence. Odpoledne jsem měla ještě chvíli čas, tak jsem si ještě zaběhla do knihovny vrátit knihy. I zachtělo se mi na záchod. Našla jsem ho bez problémů, pěkně jsem se usadila. Záchod byl po akci jakýsi ucpaný a tak jako nevypadal nic moc. Žádné nástroje na údržbu, štětka, jakož ani zvon, se kolem ne-

vyskytovaly, tak jsem se po chvíli váhání rozhodla prostě co nejrychleji z inkriminované místnosti odejít. Jak jsem ale vycházela ze dveří, narazila jsem na uklízečku, která se hnala na záchody. Bylo mi to trapné, tak jsem ji požádala o štětku. Byla to nějaká ruska nebo ukrajinka, tak mi nerozuměla. Já ukazovala na záchod a snažila se plasticky naznačit, co jako po ní chci. Vešla kousek dovnitř, vypadala, že pochopila, kamsi odběhla a za chvíli se vrátila – s osvěžovačem vzduchu ☺. Dobré, ne?

KTERAK JSEM SE STALA PAPRIKOU ANEB JAK JSEM SLAVILA 30. NAROZENINY

Jelikož kulatiny jsou přece jen něco extra, rozhodli jsme se je oslavit na chatě ve Skryjích. Byla to vlastně dvojoslava, slavila se i mamka. Původně velkoryse plánovaná akce se smrškla na akci poměrně komorní, sešlo se nás nakonec pouze 14. Počasí bylo parádní, takže se grilovalo, zpívalo, proběhla i řada soutěží pro děti a dospělé, kterých se zcela dobrovolně zúčastnil i můj děda, který v mnohých disciplínách dosahoval předních míst! Ve střílení z luku pak vyloženě exceloval. Sedánek byl obohacen též ukázkami historického šermu, kde se Radkem zapůjčeným oštěpem dost nebezpečně oháněla zejména Chuana. A jakmile se chopila řemdichu, byla jsem ráda, že jsem svoji oslavu vůbec přežila ☺. V noci jsme se naskládali do chaty, ale o spaní se díky velice vrzající chatě, mohutnému chrápání některých účastníků a četným nočním toaletním vycházkám opravdu moc mluvit nedalo ☺. Dopoledne jsme si ještě spestrili ztrátou klíčů od našeho auta. Když jsme složitě naplánovali operaci jak se dostat z chaty, klíče se naštěstí našly. ☺ Byla to super oslava...

STRÍPKY NA ZÁVĚR

- Navštívili jsme strýce Juru v Nedašově. Bylo to milé setkání téměř po roce. Při té příležitosti jsme navštívili také babičku a tetu Anežku.
- Na herní večery pravidelně přichází Radek s Andreou. Vždy se nařehtáme jak koně.
- Výborně jsme se bavili v aquaparku v Blansku. Nejlepší byl jednoznačně tobogán, kde jsme s klukama jezdili nepřetržitě 2,5 hodiny!
- Ivan navštívil služebně Španělsko. Jednu chvíli se zdálo, že z akce ze zdravotních důvodů nic nebude, ale nakonec Ivan jel a byl to dle vyprávění moc fajn zážitek.
- V Bílovicích jsme se s dětmi zúčastnili velmi pěkné akce „Pohádkový les“. Procházka podzimním lesem plná zábavných úkolů se velmi vydařila.
- Hroch čeká nové miminko. Tuto šťavnatou informaci bych zařadila nejraději na titulní stranu, ale bohužel jsem se ji dozvěděla až po uzávěrce tohoto vydání, takže její umístění na první stranu listu, jak by si zasloužila, by rozhodilo grafiku celého plátku, tak ji píše alespoň sem. Na další informace jakož i reportáž z tuhého boje o jméno nového potomka se můžete těšit v následujícím vydání Drdlovin ☺
- Pod bílovickým Sokolem se snažím rozjet cvičení pro rodiče s dětmi. O průběhu tohoto úsilí budu opět informovat v následujícím čísle
- Liba z čajovny nově maluje moc hezké obrázky technikou zvanou ENKAUSTIKA. Je to malba horkým voskem pomocí speciální enkaustické žehličky, vypadá to moc pěkně a obrázky si můžete prohlédnout v její čajovně.
- Maruška se romanticky zasnoubila s Drahošem v kapli anglického hradu. Příští rok plánují svatbu. Gratulujeme!
- Od ledna Standa mění zaměstnání. V souvislosti s tím se v listopadu podívá na čtyři dny do německého Ulmu, kde se bude školit. To bude kultura!

Inzerce – tentokrát vážně: ☺

- V listopadu sháníme celodenní hlídání na některý víkendový den. Rádi bychom udělali velký úklid. Taktéž některý den v prosinci, to zas kvůli cukroví.

OSLAVENCI říjen, listopad, prosinec

- Lukášek narozeniny 30.10.
- Alena Bukalová narozeniny 4.11.
- Katka Turlandová narozeniny 19.12.

Anketa: Jaké navrhujete jméno?

Hlasujte jaké by se vám líbilo nejvíce jméno pro nové miminko Turlandů ☺

1. Pravdomil
2. Kentaur
3. Bivoj
4. Ženeviév
5. Celestýn
6. Jiné – napiš

Vyhodnocení v příštím čísle, jeden vylosovaný hlasující bude odměněn.
hlasujte na ICQ nebo emailovou adresu šéfredaktorky

Drdloviňy

čtení pro vás. Vychází nepravidelně, když je čas a je co psát. Toto číslo vyšlo v říjnu 2007 v nákladu 7 výtisků. Redakce se těší na vaše připomínky, podněty a náměty. Můžete též dodat své reportáže. Nábor inzerce (zcela zdarma!) u šéfredaktorky na tel: 608 620 953.

Šéfredaktorka: Martina Drdlová, Technická podpora Stanislav Drdla, Hlavní inspirace: Lukáš Drdla, Adam Drdla